

at der skulde nedsættes et Udvalg paa 5 Medlemmer, som var berettiget til ved 3dje Behandling at stille Forslag i Retning af den sproglige Affattelse. I den Betænkning, der nu foreligger, er der fremkommet noget ganske andet, som ikke har dermed at gøre — der er nemlig fremkommet et Forslag til en Beslutning. I denne Beslutning opfordrer Folketinget ikke blot sine Medlemmer men ogsaa Ministerierne og Medlemmerne af det høje Landsting til at have Opmærksomheden henvendt paa Lovforslags og andre Forslags sproglige Affattelse i højere Grad, end det hidtil har været Tilfældet. Dette skal jeg i og for sig ikke have noget imod, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at man altsaa der ikke blot opfordrer Ministerierne og det høje Landsting til at affatte Lovforslagene i en god Form, men tillige siger, at de hidtil ikke have haft deres Opmærksomhed henvendt derpaa, altsaa at de hidtil have forsømt Sproget. Jeg haaber, at det andet høje Ting vil takke derfor, og jeg skal derfor heller ikke have noget imod Forslaget. Men jeg vil kun gøre opmærksom paa, at man jo løber den Fare, at det høje Landsting en anden Gang vil gøre Folketinget opmærksom paa, at der er en eller anden Maaade, hvorpaa Landstinget mener, at Folketinget kunde gøre noget anderledes, end det hidtil har gjort. Dette Forslag til Beslutning, der er fremkommet ved denne Lejlighed, har altsaa i og for sig intet at gøre med selve Forslaget, men Udvalget har fundet Anledning til at stille dette Forslag til Beslutning. Hvad selve Forslaget angaar, saa kom det jo tilbage i en noget ændret Form. Jeg maa tillade mig at læse det lille Stykke op, idet jeg nemlig mener, at det, som der her er Tale om, at saa Lovforslagene affattede i en sproglig nogenlunde rigtig Form, ikke er tydelstgjort her. Det forekommer mig, at den ærede Ordfører sagde, at det, man skulde stræbe efter, var at forhindre Dunkelhed, Tvetydighed eller knudret Sprog, men det forekommer mig, at det er ikke lykkedes i det Forslag, som her er stillet. Det lyder saaledes: „et Udvalg for Loves sproglige Affattelse, der under Lovforslags Behandling har Ret til, naar Udvalg er nedsat i Sagen, at forelægge dette, og naar Udvalg ikke er nedsat, til, ogsaa ved 3dje Behandling, at forelægge Tinget (sfr. § 14) Forslag til sproglige Ændringer i Lovforslagene“. Dette Forslag synes mig, maatte kunne undergaa saadanne Ændringer, at det baade blev mere klart og tydeligt og ikke saa knudret. Jeg skal tillige gøre opmærksom paa, at der tilmed efter min Mening er en

Mangel ved det, som træder temmelig uheldig frem. Der staar nemlig: „Et Udvalg for Loves sproglige Affattelse, der under Lovforslags Behandling“ o. s. v. Det relative Pronomen „der“ gaar her efter min Mening paa Udvalget, men grammatisk vil det gaa paa „Loves sproglige Affattelse“, hvis man tager det strengt. Nu kan man sige, at man skal læse med Forstand, og at det ikke er nødvendigt, at det gaar derpaa, det skal jeg indrømme, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at det kommer til at staa som Stykke 4), og Stykke 3), som det følger efter, begynder saaledes: „Et Udvalg for Prøvelse af Valgbreve, som først komme til Stede efter den almindelige Prøvelse“, der gaar det relative Pronomen „som“ paa Valgbreve, nemlig dem, der kommer til Stede senere, og ikke paa „Udvalget“. Det vil altsaa se ganske mærkeligt ud i 3) at stille det saaledes og i 4) paa den anden Maaade. Jeg skal endelig gøre opmærksom paa, at i det oprindelige Forslag var det ganske vist foreslaet, at Medlemmerne af det ny Udvalg skulde have Ret til ved 3dje Behandling at stille Forslag til Ændringer i Lovforslagenes sproglige Form. Dette er jo ændret, idet der under Ændringsforslag Nr. 2 er foreslaet en Henførelse til Forretningsordenens § 14, og jeg er ogsaa tilbøjelig til at tro, at det hører hjemme der. Der staar nemlig der: „Ved 3dje Behandling, som ikke maa finde Sted før to Dage efter den anden, og hvortil Ændringsforslag kun kunne stilles af Udvalget, af et Flertal eller et Mindretal i Udvalget“ o. s. v. Jeg tror, det er rigtigt, at det er ført derhen, men saa er det overflødig i det foregaaende Ændringsforslag og kunde derfor med Nøiagtighed stryges der. Jeg tillader mig derfor at henstille — det er kun en Henstilling, jeg gør til Udvalget — om det ikke kunde tage det under Overvejelse til næste Behandling . . .

Formanden (Høgsbro): Det ærede Medlem overser, at dette, som angivet paa Dagsordenen, er den sidste Behandling.

W. Dinesen: Jeg beder om Forbøje, det har jeg ikke lagt Mærke til. Men saa vil jeg tillade mig at spørge, om jeg dog ikke kunde stille det Forslag, at dette Stykke kom til at lyde saaledes: „et Udvalg for Loves sproglige Affattelse. Dette Udvalg, som bestaar af 5 Medlemmer, har Ret til at forelægge Forslag til sproglige Ændringer for det i en Sag nedsatte Udvalg, om saadant findes, ellers for Tinget.“ Jeg tror, det er den samme Tanke.